

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău, judecător – V. Burduh
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – N. Vascan, V. Negru, E. Fistican

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de SRL „Freesia”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Fusu Valeriu către ÎM CIA „Transelit” SA, SRL „Freesia”, Gratii Victor privind încasarea despăgubirii de asigurare și prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Fusu Valeriu, ÎM CIA „Transelit” SA și SRL „Freesia”, și menținută hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 16 ianuarie 2015, Fusu Valeriu a depus cerere de chemare în judecata împotriva ÎM CIA „Transelit” SA, SRL „Freesia”, Gratii Victor privind încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA, a despăgubirii de asigurare în sumă de 43633,66 lei, a prejudiciului material în sumă de 330 lei, și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că, la data de 24 septembrie 2014, ora 10.40, pe str. Calea Ieșilor, mun. Chișinău, s-a produs accidentul rutier cu implicarea camionului de model „KAMAZ 5511”, n/î XXXX, condus de Gratii Victor, care a și fost recunoscut vinovat de comiterea accidentului rutier, iar automobilul său de model „Opel Astra”, n/î XXXX, a fost deteriorat esențial.

La data de 25 septembrie 2014, împreună cu pârâtul Gratii Victor, s-au adresat ÎM CIA „Transelit” SA, fiind deschis dosarul de daune nr. 247/09-2014-CH și întocmit procesul-verbal de constatare a pagubelor. La data de 22 octombrie

2014, a fost întocmit suplimentar un proces-verbal de constatare a pagubelor. Cu toate că prin procesele-verbale de constatare a pagubelor pricinuite ca urmare a cazului asigurat, întocmite cu participarea pârâtului și reprezentantului asiguratorului, au fost constatate piesele deteriorate și volumul lucrărilor de reparație necesare de executat, asiguratorul n-a întreprins acțiuni în vederea despăgubirii. Adresările către asigurator sunt lăsate fără răspuns. Din aceste considerente, la data de 18 decembrie 2014, Fusu Valeriu a fost nevoit să achite personal plățile pentru reparația automobilului deteriorat în accident.

Prin cererea din 18 februarie 2015, reclamantul Fusu Valeriu și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea sumei de 3280 euro cu titlu de cheltuieli suportate pentru locațiunea automobilului pentru satisfacerea necesităților personale și profesionale, la fel, a fost concretizat și cercul participanților la proces.

Prin cererea din 26 aprilie 2016, reclamantul Fusu Valeriu și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând încasarea din contul ÎM CIA „Transelit” SA a sumei de 43633,66 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare, 330 lei cu titlu de cheltuieli pentru prestarea serviciilor pentru reparația automobilului, 5000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, cheltuielile de judecată achitate sub formă de taxă de stat, precum și încasarea din contul SRL „Freesia” a sumei de 3280 euro, cu titlu de cheltuieli suportate conform contractului de locațiune nr. 1-2609/2014 din 26.09.2014.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016, acțiunea înaintată de Fusu Valeriu a fost admisă parțial, s-a încasat de la ÎM CIA „Transelit” SA în beneficiul lui Fusu Valeriu suma de 14300,37 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare și suma de 4099,83 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 18400,20 lei. S-a încasat de la SRL „Freesia” în beneficiul lui Fusu Valeriu suma de 7302,66 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 2219,07 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, în total suma de 9521,73 lei. În rest, acțiunea în partea încasării de la SRL „Freesia” a sumei de 3280 euro cu titlu de cheltuieli rezultate din contractul de locațiune nr. 1-2609/2014 din 26.09.2014, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către Fusu Valeriu, ÎM CIA „Transelit” SA și SRL „Freesia”, și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 26 aprilie 2016.

La data de 25 iulie 2017, SRL „Freesia” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe în partea ce ține de încasarea din contul SRL „Freesia” a sumei de 9521,73 lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 53,72 lei cu titlu de înștiințare a părților.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Freesia”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Freesia”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Freesia”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari